

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder.

Medewerkers: Ds F. A. den Boeft, Helpman; Ds E. T. v. d. Born, Amersfoort; Ds R. H. Bremmer, Zwolle; Ds J. van Bruggen, Assen; Prof. P. Deddens, Kampen; Ds D. van Dijk, Groningen; Ds J. Francke, Rotterdam; P. Groen, Rotterdam; Prof. B. Holwerda, Kampen; K. v. Huizen, Groningen; A. Janse, Breda; Dr P. Jasperse, Leiden; Ds B. Jongeling, Sappemeer; Ds H. Knoop, Rotterdam; Ds J. Meester, Haarlemmermeer; Mr J. Meulink, Enschede; Dr G. K. Schoep, Den Haag; A. Schilder, Den Haag; Ds H. J. Schilder, Utrecht; Ds J. Smelik, Groningen; Dr H. Smilde, Groningen; Ds J. P. v. d. Stoel, Batavia; D. Stroo, Bussum; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa, U.S.A.; Prof. C. Veenhof, Kampen; Ds G. Visé, Kampen; Ds C. Vonk, Schiedam; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds D. K. Wielenga, Rotterdam; A. Zijlstra, Groningen.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 14, Kampen
Adm.-adres: Oosterbaan & Le Colntre N.V. — Goes

Postrekening Nummer 406040 ten name van
BUREAU „DE REFORMATIE“ — GOES
Telefoon 2424

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling
Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar
Advertentiën: 10 cent per min. Losse nummers 20 cent

INHOUD: Hoofdartikel: Sikkel's boodschap omtrent de Kerk, 2. — Kerk. leven: Bijbel met nieuwe kanteekeningen, 1. Reformatie kerkelijk leven naar aanleiding van „Grootegast“, 1. Verzet — het oude lied, Nog eens: „Winkler Prins en de afschelding“, Nu: „Winkler Prins en de vrijmaking“, „Gemeene temperantie“, Stichting

Fin. verz. v. d. Opl. tot den D. d. W. — Gedicht. — Op en om 't kerkplein: Thomas à Kempis te hulp geroepen. — Pol en Soc. leven: De crisis van het gezag in het bedrijfsleven, 17. Souvereiniteit in eigen kring. — Lit. en Kunst: Drie debutanten. — Groninger Brieven. — Perschouw. — Kerknieuws.

diepgevoelende en hoog en ver ziende mannen van hun tijd geweest, — maar zij zijn weggeleid en ingeleid in het licht van den Raad des Heeren, om het Woord Gods te ontvangen, en tot Israël en tot de wereld te spreken: „Zoo zegt de Heere Heere!“

De Apostelen van Jezus Christus zijn niet maar groote mannen van hun tijd geweest, in wie heel het leven giste, en die dit gistende leven in gemeenschap bevrucht hebben door hun meegistende persoonlijkheid, maar ze zijn gezanten Gods, gezanten van Christus geweest, die in den Naam van Christus het Woord Gods hebben ingebracht in de wereld, die roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus“.

En al werd en wordt dit woord Gods verzaakt door de eigenwillige menscheit der oude wereld, de Heere God bewaart het en zet het voort in Israël; „Hij heeft het daar geschrift doen worden. En Hij heeft het na Christus' verhooging met het apostolaat voltooid en voorgoed naar alle volken in de wereld doen uitgaan in de Heilige Schrift, Gods Woord voor de menscheit, Gods Woord in de Historie.“

Dat woord Gods richt zich tot de botte ooren, die niet hooren en tot de verblinde oogen, die niet zien, tot Overheden en volken, tot heel de menscheit, in alle leven en in alle tijden, in alle roeping en taak en in alle geburen, om over Gods wegen en oordeelen te lichten en te spreken, en zóó den dollen waan van den dag te keeren en te breken; zóó bij Gods bezoeken te verootmoedigen, te vermanen en te roepen, maar ook te ondersteunen, te vertroosten en te redden.

O, allerwegen wordt de Heere verlaten en verloochend in het leven en de levensberoering; Hij wordt er niet in gezien, gehoord, geteld en gediend. De menschenwaan beschikt en beslist over alles, legt alles uit en lost alles op, en verteert alles in de wellustige genieting van de bewierooking des vleesches. Maar in die zeeënking van vleeschelijken waan staat het Woord Gods als een Rots onberoerd; als het zoeklicht des Heeren op eeuwige zuilen rustend, en lichtend, veroordeelend of reddend tegen alle duisternis in. Het Woord Gods spreekt in alle levensnooden en levensverheffingen, in alle levensberoeringen; het Woord van den God des levens en der Historie tot vernederingen tot vertroosting, tot beschamingen tot redding“.

C. V.

*) Hollandia, 28-3-1914, No. 1308.

10) Hollandia, 14-4-1906, No. 893.

Sikkel's boodschap omtrent de kerk, II

HOOFDARTIKEL

II. GOD SPRÉKT IN DE HISTORIE.

Aldus werd Sikkel door het woord van God gegrepen. God greep hem met zijn woord. Hij hoorde het. Hij verstond het. Hij boog en beefde er voor. Hij diende het. Midden in de alomvattende wereld- en levenscrisis, die hij met zijn door het woord des Heeren aangeraakte hart voorvoelde, zag hij het komen, werken en altijd overwinnen.

Wie in zijn dagen, wie uit de generatie van 1886 zag de functie, de kracht, de majestueuze heerlijkheid en verschrikkelijkheid van het woord Gods zoo als hij?

Reeds van het menschenwoord schouwde Sikkel scherp het wonder en de macht.

Zoo speurt hij in wat in den aanvang van deze eeuw in Rusland geschiedde bovenal de kracht van het woord.

Neen niet slechts het vuur, dat in de harten en de beenderen der vertrapte Russen reeds zoolang smeulde, het vuur van de hartstocht naar vrijheid, naar leven, verklaart Ruslands beweging!

„Zoolang dit vuur slechts in zuchten blaakte en in smarten brandde, verzengde het de touwen niet, die het miljoenenvolk der Russen, waarin zooveel menschengeest en menschenkracht begraven liggen, bonden.

Slechts zoo de menschengeest zich bewust wordt, — ja bewust! — dan wordt de mensch innerlijk onbevoegd en steekt zijn geest het hoofd naar de vrijheid op.

Hier nu is het werk van het woord.

Het woord is uitgegaan in Ruslands volk. Het woord dergenen, wier geest kennis en vrijheid vond, is, ondanks het ontbreken der vrijheid voor drukpers en vergadering, ondanks de vermenigvuldigde wach der heerschers, uitgegaan onder het volk. Marskramers, knechten op het land en in de steden, armen en bedelaars, zijn ze bij honderden geworden, de jonge mannen en vrouwen in Rusland, die den geest van hun volk zochten. Zij hebben gesproken, gefluisterd, gevraagd en geleerd de onkundigen en onbewusten. Zij hebben verteld, volksverhalen geschreven. Zij hebben geestestalent, geesteslicht, voor de menschen doen schitteren, en zóó den geest der onbewusten aan zichzelf ontkent.

En terwijl alles in de gevangenis zweeg, en de wacht van Ruslands machthebbers tot in ons vrije Holland benijders vond, waakte het volk ginds geestelijk op uit zijn boeien in kracht, die door geen geweld meer te breken is; — een kracht, die de wereld beven doet, en die haar inderdaad bedreigt zoo God Zich over dit vertrapte volk en over de schuldige Christelijke wereld niet onfermt en Ruslands volk uit zijn revolutieberoering niet op den geordenden weg der vrijheid voert.

Hier is de macht van het woord.“

Van het woord, dat sterker is dan de gepantserde vuist.

En nu is dit het verlossende wonder, het heldere licht, het machtige motief van de historie der menschen.

*) Hollandia, 2-12-1905, No. 874.

heid, dat God zijn eigen, waarachtig, Goddelijk woord in deze wereld, in deze historie, tot de menschen richt.

De levende God is immers in de historie! Die Historie is zijns. Hij handelt daarin van haar aanvang af en door al haar tijden heen, in heel haar gang. Hij regeert haar. Hij voert in haar zijn Raad uit en Hij geeft in haar zijn Raad en wil te kennen. Hij spreekt in haar tot menschen, doende en sprekende. Hij spreekt in daden en gebeurtenissen; in het groote werk, dat Hij werkt en dat in en door den Christus den Gezalfde des Vaders, — niet „uitgestit uit de wereld der eeuwen, maar ingedaald in de neerzinkende menschenwereld in de volheid des tijds“ — voor heel de Historie, ten volle ontsloten en voleindigd wordt.

Maar God spreekt behalve in deze werken ook in woorden. Hij heeft van den aanvang der Historie af zijn Woord in de historie gesproken, in de levensworsteling der menscheit, in de woorden, in de taal der menschen.

De menschen „zeggen, maar Hij zegt ook; Hij zegt boven hen en voor hen uit. Hij verkondigt en verklaart door zijn Woord, zijn werken, zijn werk in de Historie opdat wij van zijn oordeelen en wegen, van zijn groote historische werk in en door den Christus en in de historie van de volken der oudheid en der nieuwe bedeeeling zouden weten. Hij zegt zijn Woord opdat wij van zijn werken tot Hem zouden komen. Hem zouden hooren in wat Hij rechtstreeks als onze God tot ons zegt.

Zoo heeft de Heere van ons in de Historie tot de menscheit gesproken, en zijn Woord aan den aanvang op aller weg gegeven“.

Zoo is Mozes „eenzaam in het licht Gods ingegaan op den heiligen berg, om het Woord Gods te brengen tot Israël en tot de wereld“.

De heilige Profeten zijn niet slechts „interessante,

*) Hollandia, 28-3-1914, No. 1308.

*) Hollandia, 14-4-1906, No. 893.

Bijbel met nieuwe kanteekeningen, I

KERKELIJK LEVEN

Maanden geleden hebben we onzen lezers medegedeeld, dat bij de N.V. Uitg. Mij. J. H. Kok te Kampen een belangrijk werk bezig was te verschijnen: een nieuwe bijbelvertaling, met nieuwe kanteekeningen (hier staan ze aan den onderkant der pagina en heeten: aanteekeningen). Juist omdat zulk werk, ten goede of ten kwade, zoo belangrijk is, hebben we toen den raad gegeven, eerst eens af te wachten; want als de kanteekeningen, en de vertaling, zouden beheerscht worden door bepaalde theologische inzichten van een deel der medewerkers, onder wie er zijn, wier publiek gemaakte inzichten we verwerpen, terwijl zij hunnerzijds er een kerkseuring voor hebben overgehad, dan zou zulk werk voor onze gezinnen, verenigingen, etc. niet aan te bevelen zijn. We adviseerden dus: afwachten.

Thans is het Nieuwe Testament voltooid; onze lezers

hebben dus recht op een nadere bekendmaking van gevoelen.

Voor het N.T. zijn bewerkers geweest: dr Hommes, dr Koole, dr Kunst, dr H. N. Ridderbos, dr Schippers. Allen synodocraten dus, zwerende, dat het niemand in den kosmos binnen de kerk, waarvan zich niemand afscheiden mag, toegestaan is iets te leeren, dat niet volkomen in overeenstemming is met de „goddelijke“ leer, vastgesteld in 1942. De vraag is dus, wat er voor den dag kwam. Temeer, omdat we destijds hoorden aankondigen, dat prof. v. d. Meiden van Apeldoorn ook zou meewerken, wiens naam evenwel in de inhoudsopgave onder de bewerkers van het Nieuwe Testament ontbreekt.

Onwillekeurig slaan we enkele „bekende“ plaatsen op, allereerst zulke, welke dienst hebben gedaan en nog doen in de pleidooien, die bovengenoemde kerk-